

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 stycznia 2017 r. R. A. wniósł o zmianę orzeczenia z dnia 29 marca 2006 r. w sprawie sygn. akt III RC 67/06 oraz z dnia 1 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt III RC 621/10 w punkcie dotyczącym ustalenia miejsca zamieszkania jego syna J. A. z domu jego matki, na jego adres. W uzasadnieniu podał, że dnia 3 stycznia 2017 r. matka wyrzuciła syna z domu i od tego czasu mieszka z nim. Wniósł także, w związku z tym, o ustanie od dnia 3 stycznia 2017 r. jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna ustalonego na kwotę 500 zł. Na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r., po pouczeniu o zasadności złożenia odrębnego wniosku o ustanie miejsca pobytu syna z uwagi na inny tryb postępowania, popierał powództwo w zakresie żądania ustania jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna z dniem 3 stycznia 2017r.

Pozwana, B. S., reprezentująca syna J. A. w odpowiedzi na pozew (k.26) wniosła o oddalenie powództwa. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku (k.36) nie wyraziła zgody na uchylenie obowiązku alimentacyjnego od dnia 3 stycznia 2017 r.

Sąd ustalił, co następuje:

J. A. w dniu 14 czerwca 2017 r. skończył 17 lat (akt urodzenia k.3 w sprawie RC 67/06). Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 września 2011 r. wydanego w sprawie V Ca 386/11 na jego rzecz są zasądzone od R. A. alimenty w wysokości 500 zł. Do dnia 3 stycznia 2017 r. dwaj synowie stron mieszkali wraz z matką B. S.. Od 3 stycznia 2017 r. małoletni J. wyprowadził się od matki. Dotychczas nie było orzeczenia Sądu, ustalającego jego miejsca pobytu. Nie wyraża on chęci powrotu do matki. W trakcie rozmowy z kuratorem sądowym przyznał, iż został z domu wyrzucony przez matkę, przyznał też, iż były problemy z jego zachowaniem –wracał do domu nad ranem, opuścił się w nauce. Po wyrzuceniu z domu przez matkę, na początku zamieszkał u babki ojczystej. Z chwilą wyprowadzenia od matki, z ojcem ustalił klarowne zasady ich codziennego funkcjonowania. Na dzień sporządzania wywiadu środowiskowego ojciec nie ma z nim problemów wychowawczych, poprawił się w nauce- uzyskał promocję do klasy kolejnej (sprawozdanie kuratora k.24,25). Przez pierwsze tygodnie po wyprowadzeniu się od matki, mieszkał z babcią ojczywą, przygotowywała ona dla niego posiłki, robiła pranie. R. A. dawał swoje matce pieniądze na utrzymanie syna. W tym czasie sam remontował synowi pokój. Na podłogę czekał 6 tygodni, na meble 4 tygodnie. Przez ten czas syn był na jego utrzymaniu. Jednocześnie R. A. płacił na niego alimenty jego matce. W marcu (...) syn wprowadził się do swojego wyremontowanego pokoju. Od dnia 3 stycznia 2017r. pozostaje na utrzymaniu ojca, utrzymuje kontakty z matką, odwiedza brata, od czasu do czasu idzie na obiad do mamy. Starszy syn B. mieszka nadal z matką, ojciec płaci na niego alimenty w wysokości ustalonej w/w wyrokiem Sądu Okręgowego w na kwotę 500 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów oraz zeznań stron k. 36v-37. Okoliczności wyprowadzenia się młodszego syna od matki w dniu 3 stycznia 2017 r. zostały przyznane. Nie był kwestionowany także fakt, iż pomimo zamieszkania z ojcem, alimenty na rzecz syna były w dalszym ciągu płacone jego matce. Poza sporem pozostaje też okoliczność, iż pierwsze tygodnie po wyprowadzeniu się od matki, małoletni mieszkał w mieszkaniu babci ojczystej. Jediną kwestią sporną jest okoliczność podnoszona przez przedstawicielkę ustawową pozwanego, że przez długi czas zamieszkiwania z matką ojca, to babcia go utrzymywała.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków, można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu w omówionym stanie faktycznym zostały spełnione przesłanki uchylenia obowiązku alimentacyjnego R. A. wobec jego syna J..

Okolicznością bezsporną jest , iż od dnia (...) syn pozostaje pod opieką ojca. Opieka ta nie budzi wątpliwości, od momentu wyprowadzki ustalili oni wzajemne zasady funkcjonowania, które owocują brakiem problemów wychowawczych z synem. Jednocześnie od tej daty ojciec przejął nie tylko dotychczas uregulowany sądownie obowiązek alimentacyjny wobec syna, ale faktycznie ponosił jego koszty utrzymania, najpierw gdy ten mieszkał u jego matki, a następnie już we wspólnym mieszkaniu. Z akt sprawy nie wynika, by od chwili wyprowadzki , poza drobnymi zakupami czy zapraszaniem na obiady, obowiązek alimentacyjny wobec syna był realizowany przez B. S.. Nie zostało też wykazane, co podnosiła, by pieniądze płacone przez powoda, były odłożone na konto. Do jej rąk wpływały alimenty, natomiast obowiązek alimentacyjny zarówno w formie utrzymania, jak i wychowania syna od tego czasu spoczywał na powodzie. J. A. ma u ojca bardzo dobre warunki mieszkaniowe, co potwierdził na miejscu kurator. To , że ojciec remontował mu pokój celem zapewnienia tych warunków i w tym czasie syn nie mieszkał z nim , w ocenie Sądu również nie może stanowić zarzutu na przychylenie się do stanowiska matki uprawnionego. Podane przez powoda zeznania w przedmiocie oczekiwania na poszczególne elementy niezbędne do remontu są wiarygodne i nie budzą wątpliwości, zwłaszcza, że warunki , które ojciec zapewnił synowi , zostały potwierdzone przez kuratora. Wyprowadzka syna od matki nastąpiła z dnia na dzień, R. A. nie był przygotowany na przyjęcie syna.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż od dnia 3 stycznia 2017 r. J. A. przebywał na utrzymaniu, wychowaniu swojego ojca, którego umiejętności wpłynęły pozytywnie na jego postawę. Bez znaczenia jest tu czasowe –na okres remontu - mieszkanie u babci. Od tego czasu też, wobec faktycznie wykonywanej władzy rodzicielskiej przez ojca i utrzymywanie syna, pobieranie przez B. S. alimentów na rzecz syna , który z nią nie mieszkał nie było uprawnione.

Biorąc pod uwagę te ustalenia, jako nieistotne z punktu widzenia niniejszego przedmiotu postępowania, oddalono wnioski B. S. z odpowiedzi na pozew. Wnioski tam zawarte miałyby znaczenie w razie sporu o alimenty bądź ich zmianę. W niniejszej sprawie, zwłaszcza wobec okoliczności przyznanych przez stronę pozwaną, nie miały one znaczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, z dniem 3 stycznia 2017 r. uchylono obowiązek R. A. wobec syna J. wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 września 2011 r. wydanego w sprawie V Ca 386/11.

Z uwagi na brak stosownego wniosku w pozwie i w toku postępowania, kosztami procesu obciążano strony do wysokości poniesionych wydatków.

Mając powyższe na uwadze , orzeczono jak na wstępie.